

EDITORIAL

Solucions justes i acordades

El proper 27 de setembre es celebraran eleccions al Parlament de Catalunya. El 27S està en joc si perdem quatre anys més, o si els aprofitem per buscar solucions justes i acordades.

Els Socialistes de Catalunya aposten per fer créixer l'economia, repartir la riquesa i crear ocupació; per la igualtat; per la regeneració institucional i democràtica i per promoure un nou acord de convivència entre Catalunya i Espanya.

Apostant per la recerca de solucions i consensos. Fugint d'embolics que no porten enlloc. I donant per acabada una etapa en la qual Catalunya no ha guanyat res. En aquests últims 5 anys Catalunya no ha aconseguit cap nova competència, ni projecte, ni inversió importants. Els problemes, lluny de resoldre's s'han fet cada cop més grans. Cal obrir una etapa molt diferent, amb solucions per sortir de la crisi econòmica. Cal donar solucions justes i acordades als problemes que tenim.

El PSC sap quin és el canvi que Catalunya necessita. Les seves propostes tenen com a prioritat impulsar el creixement econòmic amb unes condicions de treball dignes, fomentar la recerca i la innovació com a pilars del desenvolupament i garantir l'accés als serveis públics independentment del nivell de renda, especialment l'educació i la sanitat.

A les eleccions al Parlament de Catalunya del 27S, el PSC treballarà perquè hi hagi una majoria d'esquerres amb voluntat de govern. L'endemà de les eleccions serà l'hora dels pactes i els acords per proporcionar a Catalunya un Govern sòlid, estable, d'àmplia base, capaç de negociar amb el futur govern d'Espanya. El 28S hi haurà l'oportunitat de demostrar que les esquerres no només són capaces de guanyar, sinó també de governar.

Hi ha solucions a la crisi econòmica i al complex encaix de Catalunya a Espanya. Els Socialistes de Catalunya volen, amb les seves propostes, resoldre aquestes qüestions. Si un busca solucions arreu del món troba respostes. El PSC ha de trobar les seves. La que més els crida és la recerca de la millor solució entre tots, la idea federal, el reconeixement a la diferència. No hi haurà una solució acceptable si aquesta no pot ser votada pels ciutadans.

Catalunya ha de ser reconeguda com a nació. Espanya s'ha de reconèixer com un Estat plurinacional. Només podrem seguir junts si hi ha respecte entre les parts. Cal resoldre també un problema de finançament. Els i les socialistes catalans s'inclinen a buscar una fórmula de pacte fiscal que garanteixi que els catalans i les catalanes tinguin un accés als serveis públics i un finançament equitatiu. Catalunya no pot ser perjudicada per ser solidària. També cal arreglar algunes disfuncions de l'Estat de les Autonomies com ara en temes de duplicitat de competències. I que les Comunitats Autònomes participin del govern del conjunt. El Senat hauria d'esdevenir una cambra de les comunitats autònomes, que garanteixi un paper d'aquestes, no només en l'autogovern, sinó en el cogovern del conjunt d'Espanya. **É**

socialistes.cat

Pàgina per promoure el debat
al voltant del projecte del programa electoral del PSC.
Eleccions al Parlament de Catalunya,
27 de setembre de 2015

Entrevista p. 02-03

Diàlegs Endavant! p. 04

David Bote

“De ser nou a la política a alcalde de Mataró”

Món local. p. 07

Objectiu per a aquest nou mandat als nostres municipis

“La cultura de proximitat i accessible”

Especial Cultura. p. 10

MIQUEL ICETA, PRIMER SECRETARI DEL PSC
I CANDIDAT SOCIALISTA A LA PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

“Només els socialistes garantim un canvi possible; un canvi real, no retòric i, sobretot, un canvi tranquil”

Miquel Iceta Llorens (Barcelona, 1960) va començar la seva militància política el mes de setembre de l'any 1977, quan va afiliar-se al Partit Socialista Popular Català, secció catalana del PSP de Tierno Galván. En la primavera de l'any 1978 va afiliar-se a les Joventuts Socialistes de Catalunya. Va ser elegit el seu secretari de Política Estudiantil en el Congrés Constituent celebrat a l'Orfeó de Sants a Barcelona els dies 7 i 8 d'octubre de 1978. Aquí arrenca la seva trajectòria política, lligada des de l'inici al Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE), primer a l'Agrupació de Gràcia, després a l'Agrupació Socialista Universitària i a l'Agrupació de Cornellà, fins a arribar a la seva actual Agrupació, la de Sant Martí a Barcelona. Va ser membre de la Comissió Executiva del PSC des de 1984 al 2011; la darrera responsabilitat que hi va desenvolupar va ser la de viceprimer secretari i portaveu del partit. Ha estat regidor de l'Ajuntament de Cornellà (1987-1991), director del Departament d'Anàlisi del Gabinet de la Presidència del Govern (1991-1995), sotsdirector d'aquest mateix Gabinet (1995-1996), diputat al Congrés per Barcelona (1996-1999) i diputat al Parlament de Catalunya des de 1999. Va ser membre de la Comissió Executiva Federal del PSOE en el període que va del 37 al 38 Congrés federal del partit. Ara és membre del Comitè Federal del PSOE. Va ser president de la Fundació Rafael Campalans (2012-2014). Actualment és primer secretari del PSC, president del Grup Socialista al Parlament de Catalunya i candidat socialista a la Presidència de la Generalitat.

L'entrevista té lloc amb en Miquel Iceta ja candidat socialista a la Presidència de la Generalitat. Mantenim l'entrevista sota aquesta premissa i aliens als últims canvis que hi pugui haver a la política catalana i espanyola en el moment que esteu llegint i teniu aquest periòdic a les vostres mans.

Encara no fa un any que vas decidir “arremangar-se” per dirigir el partit en un moment, un context i una circumstància difícils, però ja vas dir que ho feies amb totes les conseqüències. Una era acceptar el possible repte d'assumir la candidatura socialista a la presidència de la Generalitat. Un cop finalitzat el procés de primàries obertes i en ser l'únic candidat que s'hi ha presentat i ha obtingut els avalls, defensaràs el projecte del PSC a les anunciades eleccions al Parlament de Catalunya del pròxim 27 de setembre. Quan vas decidir fer un pas endavant i assolir el lideratge del partit, imaginaves que en només un any series el candidat socialista a la Presidència de la Generalitat?

La veritat és que en aquell moment vaig pensar que sí, que era molt probable que fos així. Perquè era molt difícil pensar que en un any sortissin altres candi-

datos o que en un any no s'hauria consolidat el suficient el meu lideratge com per contemplar altres possibles escenaris. És veritat que jo no faig mai plans perquè així mai els he hagut de canviar però sí que era molt probable que una de les conseqüències quan vaig assumir el lideratge fos ser el candidat a la Presidència de la Generalitat.

Quin balanç fas de la teva gestió al capdavant del PSC en aquest any de mandat?

Hem aconseguit coses importants. Entre elles, pacificar el clima intern del PSC, que apareixia com molt dividit i amb molt soroll. Això no és només un mèrit meu, és el resultat de l'esforç de molta gent i de la clarificació política d'aquests últims mesos. També estic molt satisfet del procés de preparació de les eleccions municipals. S'ha fet un gran esforç de suport i formació de candidats i candidates amb un balanç sobre els resultats molt positiu. El fet de ser la segona força en vots a Catalunya no treu els disgustos d'haver perdut algunes alcaldies, però que a les principals ciutats catalanes hi hagi alcaldes socialistes i una gran presència als governs municipals i consells comarcals és un resultat molt bo.

“Catalunya necessita una Agenda per a la Igualtat que corregeixi els desequilibris als quals CiU i ERC ens ha portat”

Joan Reventós, Raimon Obiols, Joaquim Nadal, Pasqual Maragall, José Montilla, Pere Navarro... i Miquel Iceta. En quin moment polític t'agafa aquesta contesa electoral tant a tu personalment com al PSC?

A mi m'agafa en un moment dolç de la meua vida. Tinc 54 anys.

D'alguna manera penso que m'he anat preparant per a un moment tan complicat com aquest. La meua experiència en política em permet afrontar un moment com aquest amb garanties, seguretat i amb solvència. Personalment penso que m'agafa en un moment dolç. Políticament és un moment delicat. Mai com ara hi havia hagut un debat a la societat catalana sobre la possibilitat de la independència, que és un debat que divideix i polaritza. Estem vivint la cua d'una forta crisi econòmica i política. En un moment de certes incerteses com ara la incertesa europea de la crisi grega. És un moment molt delicat políticament però al mateix temps també apassionant perquè amb les eleccions generals s'obre la porta a un canvi de majoria política a Espanya i els reptes són enormes. Estem en un moment políticament molt convuls. Afortunadament a mi m'agafa en un moment de certa serenitat i plenitud personal. Sóc conscient de la responsabilitat que tenim i de les dificultats que travessarem com a país i com a societat, però estic més convençut que mai de la vigència del nostre projecte i de la importància de les prioritats que hem posat sobre la taula. Creiem que el que necessita el país són solucions. El pròxim 27S triarem entre

4 anys més d'embolics o de recerques de solucions acordades. Nosaltres apostem i proposem la reactivació econòmica, la creació d'ocupació, la reducció de les desigualtats, la protecció de l'Estat del Benestar, la regeneració democràtica i cercar un nou acord amb la resta d'Espanya que sigui sotmès al vot dels ciutadans. Aquesta és la nostra proposta per resoldre el problema d'encaix de Catalunya a Espanya. Volem una reforma constitucional federal que reconegui Catalunya com a nació, garanteixi el nostre autogovern i asseguri un nou pacte fiscal.

Qui voti al PSC què estarà votant?

La recerca de solucions i consensos. Fugir d'embolics que no porten enlloc. Donar per acabada una etapa en la qual Catalunya no ha guanyat res. En aquests últims 5 anys Catalunya no ha aconseguit cap nova competència ni projecte ni inversió important. Els problemes, lluny de resoldre's, s'han fet cada cop més grans. Votar el PSC és obrir una etapa molt diferent, amb solucions per sortir de la crisi econòmica i trobar solucions acordades als problemes que tenim.

Què es votarà el 27S?

Realment, el 27S són les eleccions al Parlament de Catalunya i el que votem són uns representants al Parlament que hauran d'establir majories per escollir un president. Qui no digui això enganya o s'enganya. No hi ha un camí unilateral cap a la independència. És veritat que aquest debat hi serà però nosaltres no creiem que la independència sigui una bona solució. Nosaltres creiem que la bona solució per a Catalunya i Espanya és un estat federal i és el que defensarem. Per trobar solucions justes i acordades hem d'aprofitar la doble oportunitat per canviar els governs de Catalunya i d'Espanya. El 27S també hi haurà un cert plebiscit sobre la continuïtat del president Mas. Va perdent força i sembla no adonar-se'n.

“Volem una política d'esquerres capaç de solucionar els problemes, no de generar-ne més”

Què passarà a partir del 28S?

No ho sap ningú. Els catalans i les catalanes han de votar i decidir qui volen que els representi al Parlament de Catalunya. I un cop es voti s'hauran de buscar acords. Si les enquestes no s'equivoquen gaire, hi haurà un Parlament molt fragmentat i serà difícil establir majories sòlides. Caldrà articular majories més àmplies i més transversals. Després de les eleccions s'hauran de buscar punts de confluència i en comú que permetin treballar. Tindrem tots la necessitat d'establir acords per proporcionar a Catalunya un govern sòlid, estable, d'àmplia base, capaç de negociar amb el futur govern d'Espanya.

La reactivació econòmica i la creació de llocs de treball, la millora de la sanitat i l'educació públiques i els mecanismes de protecció social, la regeneració democràtica, i la reforma constitucional federal que reconegui Catalunya com a nació, garanteixi el nostre autogovern i asseguri un nou pacte fiscal. Aquestes són les prioritats de les i els socialistes de Catalunya. Essent temes cabdals per al conjunt dels catalans i les catalanes, com t'expliques que el procés sobiranista pugui tancar totes aquestes problemàtiques?

És una de les habilitats d'aquest procés. Portar el debat a aquest únic tema i monopolitzar-lo amb independència sí o no. També ho pretenien fer amb les eleccions municipals i no ho van aconseguir. Molta més gent de la que pensem sap que el 27S es votarà qui ens governa i quines majories s'estableixen al Parlament de Catalunya. Nosaltres tenim l'obligació de no oblidar els problemes concrets i molt definits del conjunt dels catalans i les catalanes. Esperem que a la campanya electoral es pugui parlar i no només es parli de la independència.

A les recents eleccions municipals el PSC va mantenir la segona posició al conjunt de Catalunya en nombre de vots. Garantida i ben garantida la continuïtat del projecte socialista, és cabdal el paper dels electes locals per tornar a reconnectar amb la ciutadania? Quina és la via per tornar a connectar amb la gent jove i per tornar a representar els vells i nous neguits de les classes mitjanes urbanes? Quins són els canvis necessaris per fer del PSC un projecte encara més útil a la ciutadania?

Les eleccions municipals sempre assenyalen un camí clar. La gent fa confiança als que han governat si ho han fet bé i si han mantingut el contacte amb la ciutadania. Es deia que hi hau-

ria un vot molt majoritari pels canvis i això s'ha de matisar. Precisament els socialistes on hem tingut els nostres millors resultats és allà on hem governat. Això indica que on s'ha fet bé la gent ha volgut refermar la seva confiança i no ha volgut canviar. Si et veuen útil i fan confiança.

Al conjunt d'Espanya el Partit Socialista es consolida com l'única alternativa possible al govern del PP. Amb Pedro Sánchez al capdavant del govern d'Espanya serà factible la reforma constitucional federal que reconegui Catalunya com a nació, garanteixi el nostre autogovern i asseguri un nou pacte fiscal?

Aquest és el nostre objectiu. Nosaltres volem obrir el debat. Sempre hem dit que tampoc podem prefigurar quin és el resultat del debat. El consens no és una condició prèvia, es produeix al llarg d'un procés i sobretot en la fase final quan un arriba a acords. El nostre plantejament és clar. A Catalunya si hi ha un problema d'encaix amb Espanya és degut sobretot a la sentència del Tribunal Constitucional de l'any 2010, a la percepció d'un tracte econòmic no prou equitatiu, i a una manca de respecte a la realitat plural d'Espanya. Nosaltres volem, amb les nostres propostes, resoldre aquestes qüestions. Catalunya ha de ser reconeguda com a nació. Espanya s'ha de reconèixer com un Estat plurinacional. Només podrem seguir junts si hi ha respecte entre les parts. Cal resoldre també un problema de finançament. Nosaltres ens inclinem a buscar una fórmula de pacte fiscal que garanteixi que els catalans i les catalanes tinguin un accés als serveis públics i un finançament equitatiu.

Catalunya no pot ser perjudicada per ser solidària. Defensem el que hem anomenat principi d'ordinalitat. També cal arreglar algunes disfuncions de l'Estat de les Autonomies com en temes de duplicitat de competències. I que les Comunitats Autònomes participin del govern del conjunt. Per això estem encaparrats amb el tema de la reforma del Senat, per tal que esdevingui una cambra de les comunitats autònomes, que podria ser com la que funciona a la República Federal d'Alemanya, que garanteix un paper de les comunitats no només en l'autogovern, sinó en el cogovern del conjunt d'Espanya.

Et penedeixes d'haver assumit el lideratge del PSC en un context i moment tan complexos?

No, en absolut. La veritat és que m'he trobat molt acompanyat pels meus companys i companyes. Tot i els moments i les situacions difícils, han mantingut la seva confiança en mi. Això m'empeny a seguir, cada dia més content d'assumir les meves responsabilitats i el meu deure. Ho faig amb molta tranquil·litat i fins i tot diria alegria.

Moltes gràcies. Endavant!

Entrevista realitzada per Eduard Rivas, director de l'Endavant! i Francesc de la Torre, cap de redacció de l'Endavant!

La Casa Golferichs de Barcelona va acollir la tercera de les converses del cicle "Diàlegs Endavant!". En aquesta ocasió van participar l'Eulàlia Vintró, membre del Consell Nacional d'ICV; Andreu Missé, director de la revista Alternatives Econòmiques, i Miquel Iceta, primer secretari del PSC, president del Grup Socialista al Parlament de Catalunya i candidat socialista a la presidència de la Generalitat.

Un gir a l'esquerra

La conversa té per títol "Un gir a l'esquerra", perquè creiem que, objectivament, això és el que ha passat a la política catalana i espanyola després de les eleccions municipals i autonòmiques del 24 de maig passat. Què n'opinen al respecte?

Eulàlia Vintró:

Jo crec que la primera resposta és que sí. Sobretot perquè, com a mínim a Catalunya, les eleccions municipals han servit per tornar a col·locar en l'eix de la discussió política no l'eix nacional de la independència sí o no, sinó l'eix social. A la resta d'Espanya també hi ha hagut una aparició important de forces d'esquerres.

Andreu Missé:

Jo crec que el que ha passat ha estat una resposta natural de la ciutadania a l'empobriment tan gran que hi ha hagut en els últims anys. Els governs estatal i autonòmic no han tingut cap sensibilitat envers la ciutadania. Ha passat una cosa molt positiva a la societat catalana i espanyola, que han reaccionat. El canvi social s'està produint.

Miquel Iceta:

Em recorda una mica l'any 79. També va guanyar el PP però va haver un gran acord entre els partits socialista i comunista que van permetre governs d'esquerres als ajuntaments. Aquell esperit del 79 d'alguna forma jo el veig també a aquestes passades eleccions municipals. A les grans i mitjanes ciutats hi ha hagut un gir i una entesa de les esquerres. Jo crec que tenim una oportunitat de demostrar que les esquerres no són capaces només de guanyar sinó també de governar. Faig un matís, crec que l'esquerra nova ha d'adquirir ràpidament mentalitat de govern.

L'actualitat política catalana canvia a cop de titular i de novetats només en qüestió d'hores. Si fem cas a les últimes enquestes, creuen que una confluència d'esquerres podria superar finalment la llista del o amb el president el pròxim 27S?

Andreu Missé:

No tinc ni idea del què passarà. Jo sé el que m'agradaria. Que guanyés un front d'esquerres per defensar en primer pla els drets socials. Per a mi és la prioritat més gran que té aquest país.

Eulàlia Vintró:

M'encantaria ser pitonissa. Jo crec que la dreta està nerviosa i això és un element positiu. De la mateixa manera que a Barcelona es va veure molt aviat que Barcelona en Comú podria desplaçar CiU, des del moment que les enquestes donen aquesta possibilitat vol dir que estan guanyant les esquerres perquè els mitjans no són neutrals. La possibilitat existeix però cal que es voti tenint clar que són unes eleccions al Parlament de Catalunya normals i corrents. Les eleccions plebiscitàries no existeixen en l'ordenament jurídic del nostre país.

Miquel Iceta:

Sí que pot guanyar. Però s'han de donar unes condicions que no sé si es donaran, com ara una coalició prou àmplia de l'esquerra catalana. El programa hauria de ser clar i transversal. Cal un programa d'esquerres per engrescar una victòria de les esquerres. Crec que s'hauria de donar més importància al programa que a les persones. Si no som primers, nosaltres donarem suport a la fórmula més sòlida i a l'esquerra possible. El 28S s'haurà de pactar i fer majories. El PSC treballarà perquè hi hagi una majoria d'esquerres amb voluntat de govern.

De moment tot són especulacions, hipòtesis i pronòstics que poden variar i molt dependent del que pugui passar fins al 27-S.

Quin escenari preveuen i què s'imaginen que pot passar a partir del 28 de setembre?

Eulàlia Vintró:

L'escenari és molt difícil. Crec que hi haurà una important fragmentació de vot que exigirà acords. Mai hi ha hagut un escenari de tanta fragmentació de partits com es preveu que pot haver-hi el 28S.

Miquel Iceta:

Serà l'hora dels pactes. Tothom haurà d'estar disposat a cedir. Nosaltres tenim 4 objectius: reactivar l'economia i crear ocupació; protegir l'Estat del Benestar, especialment la sanitat i l'educació; millorar la qualitat de la democràcia i cercar un nou acord amb la resta d'Espanya que permeti que els ciutadans el votin i es manifestin a favor d'aquesta nova fórmula de relació. Això vol dir que nosaltres només ens podem posar d'acord amb nosaltres mateixos? No, de fet, nosaltres tindrem més capacitat d'acord que les forces polítiques que s'han situat més als extrems.

Andreu Missé:

També coincideixo que hi haurà una gran fragmentació de vot i això és un risc perquè, no sé per què, històricament això ha perjudicat més a l'esquerra que a la dreta. Crec que s'hauria de començar des de ja a fer unes aproximacions més concretes entre els partits d'esquerres per veure què és el que els preocupa i volen, i quins punts poden compartir de cada partit.

En un context polític tan difícil i convuls, algunes opcions polítiques tradicionals s'estan desdibuixant i transformant. Però les esquerres són esquerres i les dretes, per molt que intentin sumar-se al discurs social, són dretes. Què continua diferenciant clarament les esquerres de les dretes?

Eulàlia Vintró:

En abstracte, el concepte d'injustícia social. La línia divisòria entre dreta i esquerra és la igualtat i la justícia.

Miquel Iceta:

La socialdemocràcia és regulació de mercats, igualtat d'oportunitats, fiscalitat progressiva i Estat del Benestar.

Andreu Missé:

Hem tingut una impressionant crisi provocada pel sector financer i la dreta s'ha dedicat a salvar sobretot el sector dels bancs. La diferència està entre qui defensa els pobres i els desocupats i qui defensa els bancs. Qui defensa els drets?

I ja per acabar, quina creuen que és la millor o la possible sortida davant aquesta crisi d'encaix de Catalunya amb la resta d'Espanya?

Andreu Missé:

El que més ha funcionat al món és la reforma federal. A molts països l'estructura federal funciona. És obligatori trobar un acord.

Miquel Iceta:

Si un busca solucions arreu del món troba solucions. Nosaltres hem de trobar la nostra. La que més ens crida és la recerca de la millor solució entre tots, la idea federal, el reconeixement a la diferència. No hi haurà una solució acceptable si no pot ser votada pels ciutadans i les ciutadanes.

Eulàlia Vintró:

Em sumaria al que ha dit el Miquel. Personalment sóc d'una tradició política que defensa la unitat federal. Quina hagi de ser la definició d'acord entre Catalunya i Espanya ha de passar per la decisió de la ciutadania. La millor opció és un acord federal, confederal.

Redacció Endavant!

Vídeo del Diàleg
Endavant!
"Un gir a l'esquerra"

Garantim els drets en la salut: la millor eina per combatre les desigualtats

Núria Segú

@nuria_segu

Més desigualtats i també en salut, és el que avui, després de quatre anys de govern de CiU amb el PP primer i amb ERC després, tenim al nostre país.

No dic res de nou, res que no veiem al nostre voltant cada dia, si afirmo que les polítiques i les decisions dels governs de dretes, de CiU per una banda i del PP per una altra, durant la crisi, han fet del nostre país un país més desigual.

Informes d'organismes internacionals ho posen de relleu i els experts ens alerten que les desigualtats són un llast per a la recuperació econòmica i ens hipotenquen el futur de tots i totes (1).

Però no cal anar tan lluny. Amb una anàlisi de les dades que ens proporciona el web del Departament de Salut del Govern de la Generalitat podem observar com segons on visquis t'esperes molt menys per ser operat, per exemple, per la col·locació d'una pròtesi de maluc o d'unes varius, i no perquè un hospital ho faci millor que un altre, com va tenir la barra de dir el conseller de Salut al Parlament el passat dia 17

de juny, sinó perquè per aquest govern retallar i reduir la despesa va abans que res, i s'oblida deliberadament que avui, no és el mateix viure a l'Hospitalet del Llobregat o a Nou barris (Barcelona) que a Sant Cugat o Lleida i que les decisions d'aplicar retallades indiscriminades i linials tenen conseqüències i contribueixen a fer-nos més desiguals. El fet que a la mateixa ciutat de Barcelona hi hagi una diferència d'esperança de vida de quasi 7 anys entre alguns districtes, o que segons a quina classe social pertanyis tinguis fins a un 30% més de possibilitats de tenir problemes de salut mental, o que els problemes d'obesitat, sobretot infantil, vagin associats a una classe social (2), són exemples de com les desigualtats també es donen en el camp de l'assistència sanitària i de com el nostre dret a la salut és diferent, desigual territorialment i sobretot socialment. I és aquesta lluita contra les desigualtats, el compromís per garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom, també en salut, que forma part de l'ideari socialista des dels seus inicis i que avui, malauradament, torna a ser fortament vigent, el que és el centre de les nostres propostes per a tots els catalans i les catalanes en l'àmbit de la salut i l'assistència sanitària.

A aquesta aliança, diguem-ne tradicional, del socialisme amb la igualtat, avui està acompanyada de nous compromisos vinculants a modus de contracte amb la ciutadania que es basen en la con-

solidació dels drets dels ciutadans. Uns drets que han de ser garantits pels governs i prestats per serveis públics, en el cas que ens ocupa de salut, forts i consolidats, que han de fer seus valors com la informació, la transparència i la participació i obligacions com l'avaluació, el retiment de comptes i la bona governança de les institucions sanitàries.

Per a nosaltres, els homes i dones socialistes, aquest és el camí per barrar el pas a la ideologia neoliberal que s'oblida de la ciutadania i dels seus drets i fa de la preeminència de la qüestió econòmica i del no intervencionisme dels poders públics el seu full de ruta.

Aquesta visió mercantilista ha estat la que ha primat a la política del Departament de Salut, amb les retallades i amb totes les normes i els canvis endegats: l'orientació a la producció de serveis sanitaris oblidant-se del principal, els ciutadans i les ciutadanes.

De fet, el Departament de Salut només ha actuat com a un gestor del sistema sanitari i ha deixat d'actuar com autoritat sanitària i màxim responsable del sistema de salut que ha de vetllar pels seus ciutadans primer, perquè no emmalalteixin, i segon, perquè es curin com més aviat millor i siguin ben atesos en aquest procés de curació per uns professionals que necessiten d'un govern que vetlli per ells i per la seva formació continuada.

Cal recordar que el primer que va fer el govern de CiU va ser eliminar l'Agència de Salut Pública i la prioritat de les seves polítiques, i el segon, eliminar els Governos Territorials de Salut (GTS) que articulaven la participació al sistema sanitari del territori amb les associacions i les entitats i la codició dels ajuntaments. Les dues decisions són baladíes, són decisions ideològiques que entronquen clarament amb una de les primeres declaracions de l'actual conseller de Salut: "La salut no depèn de l'Estat, és un bé privat de cadascú". Doncs nosaltres sabem que no! I no només perquè la Constitució Espanyola i l'Estatut Català ho emparen, sinó perquè està demostrat que els determinants socials i econòmics són fonamentals per a la salut de cadascú i que cal actuar des dels poders públics per pal·liar els seus efectes, un dels més èticament i moralment reprovables és la malnutrició infantil. Cal posar èmfasi en les polítiques de salut pública com són la promoció de la salut, la prevenció de la malaltia i governar i decidir amb criteris de discriminació positiva envers aquelles persones que per raons geogràfiques, socials o econòmiques més pateixen els efectes de la crisi a la seva salut.

Per altra banda, valors com la transparència i la participació són reclamacions d'una ciutadania cada vegada més informada, que vol i ha de conèixer l'ús que els governants fan dels seus diners i sobretot els resultats en salut de l'acció dels governs i que, a més, vol participar i no només des dels Ajuntaments, com a administració més propera al ciutadà i coneixedora de la realitat i els problemes del seu municipi, sinó també des d'associacions de pacients, familiars de malalts, de voluntaris i entitats implicades en el sistema de salut.

Cal reformar el sistema sanitari català per millorar-lo, mantenir el que funciona i garantir els drets de tots els ciutadans i les ciutadanes i reduir les desigualtats en salut, millorar la governança del sistema sanitari, la descentralització, i la participació. I cal fer-ho des d'una nova perspectiva, tenint molt present que el gran repte dels propers anys per al sistema de salut a Catalunya i a Espanya és l'envelliment de la població, amb una baixa taxa de fecunditat i una, per sort, alta esperança de vida. La població major de 65 anys creixerà notablement i les necessitats relacionades amb la dependència i la cronicitat faran imprescindible un abordatge sanitari i social alhora.

Propostes PSC

- Enfortir la salut comunitària per promoure la salut, prevenir les malalties i evitar la malnutrició infantil.
- Millorar els recursos econòmics per a una bona assistència sanitària per a tothom.
- Garantir un temps d'espera màxim per a tots els serveis sanitaris com un dret per a tothom.
- Incrementar l'atenció a les urgències als ambulatoris, les places sociosanitàries i construir els equipaments sanitaris imprescindibles.
- Atenció i prevenció als problemes de salut mental, amb especial atenció a la prevenció del suïcidi.
- Acord marc per a un model contractual i retributiu dels professionals sanitaris del sector públic.
- Fomentar la participació de la ciutadania al sistema sanitari, atorgant més pes al territori i a les associacions i les entitats.
- Reforçar i prioritzar l'assistència sanitària a les empreses públiques i establir criteris similars de caràcter retributiu, laboral i d'accés per a tots els professionals i directius del sector.

Govern de la Generalitat de Catalunya

- Més de 1.400 milions d'euros de retallades des del 2010.
- Serveis d'urgències col·lapsats.
- Fins a 15 dies d'espera per tenir visita al metge de capçalera.
- Eliminació del temps d'espera garantit per a les operacions quirúrgiques i del dret a reclamació.
- La despesa sanitària per càpita a Catalunya ha baixat de 1.292 euros a 1.120 euros en 4 anys. I respecte la resta de comunitats autònomes hem passat d'encapçalar l'esforç en despesa sanitària a ser la cinquena per la cua.
- 1.500 llits menys als hospitals i 300 llits sociosanitaris menys des del 2010 al 2013.
- Més de 4.000 professionals sanitaris menys que el 2010.
- S'han reduït els salaris dels treballadors del sector de la salut un 20% de mitjana.

(1) OCDE, *In it together*, perquè tenir menys desigualtat ens beneficia tots.

(2) Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, *Determinants socials i econòmics de la salut, efectes de la crisi econòmica en la salut de la població de Catalunya*.

Núria Segú és diputada del PSC al Parlament de Catalunya.

Treballem per fer una Llei d'Igualtat Catalana útil: Fets, no paraules!

Imma Moraleda

@imoraleda

A Catalunya li cal una llei que defensi els drets de les dones. Només podem ser un país avançat si posem el talent femení en primera línia, i per poder acompanyar les dones en les seves trajectòries vitals hem de garantir els seus drets i oferir noves oportunitats. Per això, des del PSC portem anys treballant perquè el Parlament de Catalunya aprovi una Llei d'Igualtat Catalana que abordi de manera transversal la lluita per la igualtat d'oportunitats reals entre dones i homes. Una llei necessària per les moltes competències transferides, on el Parlament mandat i exigeixi al govern català de torn, tingui o no ideologia feminista, dotar dels recursos necessaris per implementar-la, avaluar el resultat de forma objectiva i transparent, i assegurar el seu compliment. També una llei catalana que afegeixi allò que la llei estatal socialista d'igualtat del 2007 no ha acabat de resoldre, ara que n'hem pogut fer balanç després d'anys de vigència.

I és que l'anàlisi de tots els àmbits (educació, ocupació, salut,

violència...) demostren que, ara per ara, la igualtat d'oportunitats entre dones i homes no és real, i que els valors sexistes estan encara molt arrelats a la nostra societat. A més, l'impacte de la crisi econòmica i els efectes de les polítiques neoliberals i patriarcals del PP i del seu soci CiU, han afectat especialment a les dones. El govern del PP ha centrat la seva ofensiva contra els drets de les dones i les polítiques d'igualtat assolides pels diversos governs socialistes en reformes polítiques directes (contra l'avortament, la coeducació,...) i indirectes com la reforma laboral, retallades de l'Estat de Benestar i de la Llei de Dependència. A Catalunya, el govern de CiU, amb suport d'ERC, ha centrat els seus atacs en retallar les polítiques de benestar, com restringir l'accés a la Pirmi, retirar el suport a les escoles bressol o desmuntar els instruments que des del govern del President Montilla vam crear per impulsar la igualtat real, com la Direcció General d'Igualtat d'Oportunitats de la Conselleria de Treball, o la Direcció General d'Usos del temps.

“Des del PSC portem anys treballant perquè el Parlament de Catalunya aprovi una Llei d'Igualtat Catalana que abordi de manera transversal la lluita per la igualtat d'oportunitats reals entre dones i homes”

Per això, ara més que mai, **necessitem una llei d'igualtat que reguli i garanteixi els nostres drets**, basada en un nou pacte social amb tots els estaments i agents socials que revertixi les desigualtats de gènere incrementades en aquests anys de crisi i de polítiques neoliberals i de rerafons patriarcal. També aquesta llei és necessària per evitar, com han fet PP i CiU, que amb l'excusa de futures crisis econòmiques, els governs justifiquin els atacs a les polítiques d'igualtat. A més, neces-

sitem una llei que garanteixi al món local el finançament dels programes que porten endavant a peu de carrer per informar i acompanyar les dones en les seves lluites.

El nostre darrer intent d'aprovar una Llei d'Igualtat Catalana va ser fa 2 anys; aleshores, per motius partidistes, CiU i ERC ho van vetar. Ara, a l'últim trimestre d'aquesta segona legislatura inacabada del president Mas i del seu soci de govern ERC, a corre-cuita, aprofitant la majoria que tenen al Parlament, han decidit promoure una llei d'igualtat en procediment d'urgència extraordinària.

Hauríem volgut que es treballés aquesta important llei amb més temps per fer un debat obert i de reflexió conjunta, tal i com vam reclamar totes les entitats i expertes que van participar els 2 únics dies de comissió, i que van criticar també el rerafons electoralista i la manca de compromís i obligacions del text inicial. Però les majories parlamentàries imperen, així que per pal·liar les importants mancances del document base, hem col·laborat a la ponència conjunta per incloure la visió i propostes del feminisme socialista a la Proposició de llei per a una nova ciutadania i per a la igualtat efectiva de dones i homes que en breu es presentarà al ple del Parlament.

Necessitem una llei que garanteixi al món local el finançament dels programes que porten endavant a peu de carrer per informar i acompanyar les dones en les seves lluites”

Les nostres aportacions s'han centrat en defensar els drets subjectius de les dones i garantir les polítiques transversals de gènere, especialment en coeducació, la no discriminació laboral i el dret a la salut de les dones. Per trencar el sostre de vidre volem que la representació a tots els òrgans i nivells directius sigui paritària (amb transitorietat per assolir-la). Fomentem les noves masculinitats. A més, en un any, tant la Generalitat com els ens locals hauran d'aprovar plans d'igualtat, públics i avaluable. I també hem definit mecanismes de lluita contra la violència vers les dones i contra l'explotació sexual.

Per assegurar els recursos per desenvolupar la llei, hem proposat crear una comissió d'impacte de gènere en els pressupostos i el compromís pressupostari, i per avaluar la implementació de la llei es faran estudis públics d'impacte. A més, volem una Defensoria de la Igualtat a través de la Sindicatura de Greuges.

Perquè una societat que no representa, que no es fa representar o que no té prou en compte el 52% de la població no és prou democràtica, treballem per fer una Llei d'Igualtat Catalana útil: Fets, no paraules!

Imma Moraleda és secretària de Política de les Dones del Partit dels Socialistes de Catalunya.

Les nostres principals esmenes a la llei:

- Lluitar contra la bretxa salarial
- Coeducació. No concertar escoles sexistes. Noves masculinitats
- Dret a la salut de les dones. Usos del temps
- Representació paritària a tots els òrgans i nivells directius
- Plans d'igualtat públics i avaluable a la Generalitat i ens locals
- Pressupostos amb visió de gènere
- Lluitar contra la violència masclista i l'explotació sexual
- Defensoria de la Igualtat a la Sindicatura de Greuges

PERQUÈ VOLEM UNA LLEI D'IGUALTAT ÚTIL, FETS, NO PARAULES! #lleigualtat #fetsnoparaules #Parlament

Més informació a @_donesPSC

David Bote, de ser nou a la política a alcalde de Mataró

Doctor en física i professor, el socialista David Bote, de 33 anys, s'ha convertit en l'alcalde més jove de la història de la capital del Maresme. Gràcies als 8.420 vots dels mataronins i les mataronines i a l'acord de govern entre el PSC i CiU. Bote ha promès i s'ha compromès a treballar per la seva ciutat des del diàleg i el consens.

Les primeres paraules del nou alcalde de Mataró, el cinquè de l'etapa democràtica a la ciutat, van ser d'agraïment. Bote va donar les gràcies als mataronins i les mataronines que li han fet confiança per ser el nou alcalde del municipi; al grup socialista que va estar treballant fins al passat mandat, encapçalat per Joan Antoni Baron; als seus amics, companys i familiars, i a CiU, partit que li ha donat el seu suport per governar. La mateixa formació que va governar la passada legislatura, després de 32 anys de governs socialistes.

Els tres grans reptes del nou govern municipal mataroní són reduir l'atur i combatre el fracàs escolar; promoure l'activitat econòmica i l'arribada d'El Corte Inglés i el Tecnocampus com a punt d'innovació i referent d'empreses i emprenedors de la comarca, així com el port i el sector turístic.

Les prioritats d'en David Bote són millorar els problemes de la gent, com ara els de convivència a Mataró i la pobresa, i millorar la transparència per recuperar la confiança dels seus veïns i veïnes en la gestió dels recursos públics.

Tot just abans de la constitució del nou ajuntament, PSC i CiU signaven l'acord de governabilitat per a aquesta legislatura: "Pel Progrés de Mataró".

El ple de l'Ajuntament de Mataró va quedar constituït amb 6 regidors del PSC, 5 de CiU, 4 d'ERC, 3 de Volem (marca amb què es presentava Podem), 3 de C's, 2 del PP, 2 de la CUP, 1 de Plataforma per Catalunya i 1 d'ICV.

Fotografia: © totmataro.cat

En David, en primera persona

- **De ser un "desconegut" al món de la política a ser alcalde. Quina "fórmula" (física...) ha fet servir per fer-ho possible?**
He fet servir el pensament propi de la Física i una mica de filosofia per mirar d'entendre i connectar-me a la meua ciutat i als meus veïns i veïnes. Aquesta campanya ha estat de "a peu d'obra", una campanya de contacte directe amb la ciutadania i les entitats. Hem presentat un equip renovat, que no s'havia presentat mai a cap càrrec electe. Un equip jove i molt preparat. Un equip que ha connectat.
- **Primer les persones?**
Sempre. Quan parlem de la ciutat ens referim a un espai físic. Però sobretot ens referim a les persones que viuen i conviuen a la ciutat. Ara hi ha gent que ho està passant molt malament. La crisi ha derivat en pobresa i aquesta és la meua prioritat: rescatar persones.
- **Després?**
Recuperar l'economia per crear llocs de treball. Hem d'apostar per noves propostes perquè els mataronins i les mataronines es puguin guanyar la vida. Hem de mirar cap als serveis, el comerç i el turisme. La innovació serà la marca de Mataró.
- **Amb?**
Amb tothom. Els meus únics enemics són la pobresa i la desigualtat. Mataró viu una situació molt delicada socialment i econòmicament. Necessitem grans acords polítics i socials, ens calen enteses institucionals amb els govern de Catalunya, Espanya i d'Europa. Tots hem de remar en la mateixa direcció: recuperar l'economia i rescatar persones de la crisi.
- **Com s'imagina Mataró l'any 2019?**
Mataró, Una ciutat de drets. Dret a l'educació. Dret a la sanitat. Dret a l'habitatge. Dret als subministraments bàsics. Dret a participar. Dret a la inclusió social. Dret a viure en pau i gaudir de la ciutat. Dret a la igualtat d'oportunitats.
Mataró, ciutat d'oportunitats. Oportunitats per trobar feina. Oportunitats per a la formació. Oportunitats per desenvolupar un projecte empresarial. Oportunitats per innovar. Oportunitats per a la creació i la cultura.
Mataró una ciutat amb un model de desenvolupament. Una capital, amb un posicionament estratègic a Catalunya, a Espanya i a Europa. Una ciutat intel·ligent i connectada. Una ciutat amb barris per viure i conviure. Una ciutat amb una planificació urbana cap al desenvolupament econòmic i la sostenibilitat. Una ciutat accessible per a tothom.
- **I Catalunya?**
Vull una Catalunya agermanada i democràtica, que sap enriquir-se tot explotant la seva pluralitat. Socialment avançada. Liderant l'Espanya federal i un motor econòmic del sud d'Europa.

Moltes gràcies i Endavant!

La herencia dilapidada en RTVE

Germán Rodríguez

@grman_rodriguez

Es conocido el abuso reiterado que el gobierno lleva haciendo de la llamada "herencia recibida" desde el primer minuto de legislatura. Eso sí, a través de un uso selectivo que silencia buena parte de los aciertos y los logros alcanzados por el anterior gobierno socialista. Entre todos ellos, hay uno que hoy resulta significativo: la desgubernamentalización y la independencia de Radiotelevisión Española (RTVE).

Esto fue posible gracias a los cambios que introdujo la Ley de la Radio y la Televisión de Titularidad Estatal aprobada en 2006, y especialmente a su principal novedad: la elección del presidente de la Corporación RTVE, que hasta entonces había sido designado por el gobierno, a través de una mayoría cualificada de dos tercios del Parlamento. Lo que suponía, en la práctica, dos cosas: la imposibilidad de que un solo partido decidiera su nombramiento, con la consiguiente exigencia del consenso en su elección y la vinculación directa entre el Parlamento y la radiotelevisión pública, con el consiguiente reforzamiento del control parlamentario de la Corporación.

Fue una decisión valiente, no exenta de críticas internas. Pero, ante todo, fue una decisión coherente con el pluralismo que la Constitución exige a los medios de comunicación públicos y con el papel fundamental que estos medios desempeñan para la libre

formación de la opinión en una democracia avanzada como la nuestra.

Así, la televisión pública no solo dejó atrás los tiempos oscuros de la etapa de Aznar, sino que gracias a la imparcialidad, la calidad y el rigor, fue capaz de ganarse la credibilidad y el reconocimiento de los ciudadanos.

Desgraciadamente, esta trayectoria de éxito se vio truncada tras la llegada al gobierno del PP, debido a su obsesión por volver a poner la televisión y la radio públicas a su servicio. Solo así se explica que una de las primeras medidas de Rajoy fuera cambiar el sistema de elección del máximo responsable de la Corporación para poder designarlo con su mayoría absoluta. Y que tanto los presidentes, como el resto de directivos de primer nivel elegidos desde entonces hayan sido personas vinculadas o cercanas al PP.

Para comprobar el deterioro que ha sufrido RTVE en estos años, basta con detenerse en los datos. En 2011, Televisión Española (TVE) fue líder en audiencia por tercer año consecutivo, con un 14,5% acumulado del share. Sus informativos también ocuparon la primera posición, por cuarto año consecutivo, con un 18,1% de la audiencia (más de 5 puntos por encima de la segunda opción). Por lo que respecta a RNE, en ese momento estaba a punto de consumir su ascenso a la tercera posición (que logró en 2012) entre las emisoras nacionales.

Solo un año después, en 2012, ya con los nuevos responsables impuestos por el PP, la audiencia de TVE había descendido al 12%; pasó al 10,2% en 2013, y al 10% en 2014, y quedó relegada a la tercera posición. Durante estos dos años, ha estado en algunos meses incluso por debajo del 9% y ha cosechado los peores datos de audiencia de su historia. Por su parte, los informativos han perdido una media de más de 700.000 espectadores y han sido desbancados de la primera posición. Radio Nacional, por su parte, ha perdido en este tiempo alrededor de 600.000 oyentes, lo que equivale a un tercio de la audiencia que tenía.

Estos motivos habrían sido más que suficientes para cesar a Leopoldo González-Echenique, el primer presidente que el PP situó al frente de la Corporación. Pero lejos de hacerlo, el gobierno provocó su salida en septiembre del 2014 porque el trato favorable que le dispensaba la televisión pública no le parecía suficiente.

“Una de las primeras medidas de Rajoy fue cambiar el sistema de elección del máximo responsable de la Corporación para poder designarlo con su mayoría absoluta”

Por esta razón, y atendiendo al calendario electoral que venía por delante, el PP decidió apostar sobre seguro y situó al frente de RTVE a José Antonio Sánchez, hasta entonces director de Telemadrid, profundizando así la deriva progubernamental y la pérdida de imparcialidad.

Los ejemplos de esta vuelta de tuerca son numerosos, pero hay tres especialmente significativos. El primero de ellos ha sido el empeño político por traer de nuevo a la televisión pública a Ernesto Sáenz de Buruaga, de la mano de una productora externa, para dirigir y presentar un debate político. Además de ser ilegal, dado que la ley impide la contratación externa de los espacios informativos, el programa ha sido todo un emblema de la televisión de partido, rancia y monocolor que le gusta al PP durante sus tres semanas en antena, en las que cosechó un fracaso estrepitoso (5% del share en su última emisión) que ha forzado su retirada.

El segundo hecho relevante ha sido la denuncia por manipulación que el Consejo de Informativos de TVE ha trasladado a la Comisión de Libertades Civiles y a los grupos del Parlamento Europeo.

Pero, sin duda, la guinda la ha puesto el propio presidente de RTVE, que hace pocas semanas acudió al Parlamento y proclamó su absoluta fidelidad al partido de Rajoy con las siguientes palabras: “voto al PP y seguiré votando al PP”. Una expresión que pasará a la historia junto al célebre “C C O O” de Urdaci y que compromete, aún más, la ya de por sí maltrecha independencia de la televisión pública y su imagen pública.

Mientras todo esto ocurre, el gobierno intenta desviar la atención

“Xabier Fortes (TVE): Antes convergíamos con la BBC; ahora lo hacemos con Telemadrid”

hablando del sistema de financiación de los medios estatales cuando sabe perfectamente que el regreso de la publicidad hoy generaría unos ingresos muy inferiores a los que la Corporación tiene asegurados a través de las tasas que pagan las operadoras de televisión y telecomunicaciones. Una vez más, se trata de una burda artimaña para presionar a las televisiones privadas, a las que Rajoy ha responsabilizado del mal resultado electoral del pasado 24 de mayo por el “martilleo” de los casos de corrupción.

Dejando a un lado las cortinas de humo, lo cierto es que resulta difícil resumir el daño que el PP ha infligido a la televisión pública en tan poco tiempo. Creo que quien mejor lo ha hecho ha sido Xabier Fortes, actual vicepresidente de su Consejo de Informativos, con estas palabras: “antes convergíamos con la BBC, ahora lo hacemos con Telemadrid”. No se me ocurre una forma más gráfica para expresar el legado del gobierno socialista en RTVE y reflejar la herencia dilapidada por el PP para satisfacer sus intereses partidistas.

Germán Rodríguez es diputado del PSC en el Congreso y portavoz del Grupo Socialista en la Comisión mixta de Control Parlamentario de RTVE.

INSCRIPCIONS OBERTES

- Taller de Ràdio i TV
- Taller d'expressió corporal i teatre
- Comunicació Política 2.0
- 60% de classes pràctiques
- Amb o sense titulació universitària
- Beques Fundació Campalans

Calendari del curs:

9 d'Octubre'15 al 29 de Maig'16
Div 16 a 20.30h i Diss 10 a 14h
(setmanes alternes)

Preu:

1.680€ (més 30€ preinscripció)

Més informació

Escola Xavier Soto 93.474.24.30
comunicacio.lideratgpolitico@gmail.com

Diplomatura de postgrau en
Comunicació i lideratge polític 30 ECTS

Curs 2015-2016 3a edició

Un nou compromís ètic amb els ciutadans i ciutadanes

Aroa Arauzo

@aroaarauzo

35 anys després de la instauració de la democràcia, aquesta pateix un moment d'inestabilitat molt directament relacionat amb l'actual crisi econòmica, social i de valors que vivim. **La difícil situació de molts ciutadans i ciutadanes, unida a l'aparició de casos de corrupció i la percepció d'incapacitat dels partits per fer front a aquesta situació, ha accentuat encara més la distància entre política i ciutadà.** A més, cal destacar també que algunes de les decisions preses pels governs de Convergència i Unió a Catalunya i del Partit Popular a Espanya contribueixen a augmentar la inestabilitat i el sentiment de desafecció i desconfiança ciutadana vers el sistema.

Els recents moviments sorgits de la societat, que han rebut un important suport ciutadà, juntament amb la creixent separació entre representants i representats ens porten, com a responsables que volem ser del seu futur, a un **replantejament del nostre sistema democràtic i una evolució del mateix que torni el poder a la demos, el poble, i recuperi la credibilitat i la confiança de la ciutadania en un sistema més just, més participatiu, social i transparent.**

Tots aquests factors provoquen que la situació dels partits polítics en l'actualitat sigui convulsa. **La majoria dels ciutadans consideren que sense partits no existeix democràcia, però en canvi el 80% de la població qüestiona el funcionament de la democràcia, el sistema de partits i la connexió entre electors i electes.**

La situació obliga a donar un pas més cap a l'adaptació del nostre partit a les noves exigències ciutadanes de més participació, més transparència i major qualitat democràtica. Els partits d'esquerra ja vam marcar la diferència anys enrere, especialment nosaltres, els socialistes, introduint canvis que permetien un aperturisme i un canvi en la concepció de la participació com l'havíem concebut fins el moment: la creació de les sectorials com a forma d'encaix dels militants a banda del territori, la creació de la figura dels simpatitzants, l'establiment de primàries com a forma d'elecció dels candidats i les candidates, el reconeixement de l'existència de corrents interns... totes aquestes modificacions ens van permetre evolucionar; però en l'actualitat no són suficients.

Tenim un gran repte, readaptar-nos de nou a les exigències ciutadanes. Òbviament aquesta fita no és només una qüestió dels Socialistes de Catalunya, malgrat que, en tant que responsables del passat i convençuts de la nostra capacitat de canviar de futur, volem ser pioners per construir socialment les bases de la reforma del sistema democràtic.

És precisament amb aquesta filosofia que el nostre primer secretari, Miquel Iceta, va incloure **la regeneració de la política i la revitalització de la democràcia com una de les quatre prioritats bàsiques a les quals el partit havia de fer front en els propers anys.**

I amb aquesta voluntat sorgeix aquest nou **compromís ètic amb els ciutadans i les ciutadanes** que hem demanat que facin seu tots els càrrecs públics socialistes escollits a les propassades eleccions muni-

“La difícil situació de molts ciutadans i ciutadanes unida a l'aparició de casos de corrupció i la percepció d'incapacitat dels partits per fer front a aquesta situació ha accentuat encara més la distància entre política i ciutadà”

“La majoria dels ciutadans consideren que sense partits no existeix democràcia, però en canvi el 80% de la població qüestiona el funcionament de la democràcia, el sistema de partits i la connexió entre electors i electes”

cipals. Els nostres representats polítics són servidors públics amb una clara vocació social que en aquest context tan convuls que ens ha tocat viure han decidit fer una passa més i carregar a les seves esquenes no només les seves preocupacions personals sinó també els problemes de tota la societat.

Aquest compromís pretén posar negre sobre blanc allò que es pressuposa d'una persona amb servei de vocació pública però que en els últims temps està en entredit. **Un compromís que demostra la vocació activista dels nostres càrrecs electes i la voluntat de treballar per l'interès general com a mecanisme de transformació de la societat.**

1. Practicaré i defensaré els criteris ètics, com a manera d'accedir al socialisme entès com un moviment de reforma progressista de la societat. En conseqüència, l'activitat política dels i les socialistes es basa en una **concepció del poder polític com a instrument de reforma social i rebutja la noció del poder pel poder.**
2. Exerciré aquest càrrec públic amb **honestedat, correcció, equitat i transparència.**
3. **Rebutjaré i denunciaré absolutament qualsevol actitud de permissivitat que pugui acabar legitimant formes de corrupció.**
4. Sóc plenament conscient **que les retribucions als quals pugui accedir són únicament en funció de les meves responsabilitats públiques, són de naturalesa pública** i corresponen exclusivament als càrrecs que ocupo, i per tant, **són sempre provisionals, reversibles i estan subjectes a control i a crítica interna i externa.** Evitar l'acumulació de retribucions.
5. **L'exercici del càrrec que puc ocupar no és un privilegi,** és un servei als interessos generals i a les persones a les quals vull representar. No existeixen responsabilitats indefinides i il·limitades. Totes estan subjectes a un termini i a unes incompatibilitats.
6. **Anteposaré sempre en l'exercici de les meves funcions els interessos generals als particulars,** els interessos de la societat als interessos personals, i faré prevaldre els interessos dels més desfavorits o disminuïts injustament per tal de fer avançar els valors de la llibertat, la igualtat, la solidaritat i la justícia social.
7. **Actuaré en tot moment amb austeritat i moderació** en relació a les despeses derivades de l'exercici de les meves funcions.
8. Em comprometo a presentar una **declaració de béns i activitats** a l'inici i final de les meves responsabilitats públiques així com a realitzar les oportunes actualitzacions en el cas que es produeixin canvis significatius.
9. **Treballaré amb dedicació, eficàcia i eficiència per fer possible l'aplicació del programa electoral** de la candidatura per la qual he estat escollit.
10. **Sóc plenament conscient que ocupo un càrrec públic en nom i representació de la candidatura del Partit dels Socialistes de Catalunya** i si en algun moment considero que els meus principis ideològics no s'ajusten als del partit que represento em comprometo a deixar la meua acta de càrrec públic a disposició.

actuem amb immediatesa i fermesa en els casos de corrupció i actuacions irregulars que es detectin

LA TRANSPARÈNCIA ÉS UN ELEMENT CLAU PER A L'ENFORTIMENT DE LA QUALITAT DEMOCRÀTICA

avançarem en una gestió de les institucions que permeti retre comptes a la ciutadania sobre la política i gestió fetes

impulsarem l'aprovació de codis de Bon Govern

implicarem la ciutadania en l'activitat dels governs municipals

impulsarem la publicació de les retribucions íntegres dels càrrecs públics

TOTES LES DECISIONS, DADES I ACCIONS HAN DE SER PÚBLIQUES I CONSULTABLES PER LA CIUTADANIA

Aroa Arauzo és secretària de Participació i Qualitat Democràtica del Partit dels Socialistes de Catalunya.

La cultura de proximitat i accessible, un objectiu per a aquest nou mandat als nostres municipis

Joan Francesc Marco
Antoni Fogué

@JoanFrancescMa1

Coneguts els resultats de les eleccions municipals i les seves majories i pactes assolits per tirar endavant el dia a dia dels ajuntaments, **cal que els nous consistoris posin fil a l'agulla a la política cultural** per assegurar el manteniment d'uns serveis públics de cultura que garanteixin l'accés de tota la ciutadania a la mateixa. Les contínues retallades tant del govern de la dreta espanyola com de la dreta catalana estan posant en greu risc l'existència del nostre ric i divers teixit cultural com es va veure i patir en el darrer mandat. **On els ajuntaments, en molts casos, han hagut d'assumir el paper de promotor i manteniment de la cultura entre la seva ciutadania**, quan des del Govern de la Generalitat no arribaven els recursos compromesos.

L'increment de l'IVA, la retallada dels pressupostos públics i dels ajuts i la renúncia dels actuals governs de l'Estat i de la Generalitat a vetllar per la cultura (trenca-ment del compromís de finançament de les escoles de música, paralització dels ajuts per a inversions d'equipaments culturals, retallades en les subvencions, etc...), fan que els municipis es trobin sols davant del repte que representa resistir i fer possible **el dret a la cultura** establert a l'Estatut de Catalunya de 2006 i **que els**

i les socialistes creiem imprescindible.

El PSC ha estat i és el partit de la cultura i el municipalisme. Aquest compromís renovat, l'hem plasmat en el document marc que va aprovar la convenció municipalista del passat març i amb el qual ens vam presentar a les eleccions municipals. És el resultat d'un treball on hi ha participat molta gent. En primer lloc, en el si del grup de treball de política cultural municipal de la sectorial de cultura, format per regidors i regidores de cultura del partit i militants amb especial interès en aquest àmbit. En segona instància, en el seminari específic sobre cultura i municipi celebrat el passat mes de novembre, organitzat conjuntament amb la secretaria de Política Municipal del PSC, on vam poder parlar de cultura com a motor de cohesió social, de desenvolupament econòmic i de desenvolupament territorial.

La proposta programàtica amb la que ens vam presentar, doncs, es referma en els valors del socialisme per garantir els drets individuals i col·lectius que CiU i el PP han malmès amb l'excusa de la crisi, i que volia i vol **garantir la igualtat i els serveis públics culturals als quals tots i totes tenim dret.**

La cultura i l'educació hi ocupen un lloc destacat. En primer lloc, a l'apartat d'educació, es fa referència concreta a la necessitat d'actuacions de formació lingüística per a les persones adultes que encara no coneixen les llengües oficials, especialment la llengua catalana, però també la llengua castellana per als que no la tenen com a llengua pròpia. S'ha de reconèixer la gran feina del Consorci per a la Normalització Lingüística, veritable agent en defensa dels drets lingüístics de la ciutadania. També es fa esment a la necessitat de vetllar perquè tothom finalitzi la seva educació obligatòria amb plenes competències en el coneixement i l'ús del català, el castellà i l'anglès com a tercera llengua. Finalment, hi figura **un compromís ferm amb la incorporació de les arts al sistema educatiu, és a dir, amb l'alfabetització artística de la població.**

El document marc reiterava **l'aposta pel manteniment dels serveis culturals públics municipals: la biblioteca, el museu o el teatre, la festa i les associacions de cultura popular.** La defensa d'una societat oberta i plural en tots els municipis i territoris exigeix **una política proactiva de preservació del patrimoni**, que reforci el sentiment d'identificació, pertinença i complicitat amb el medi local o territorial en el qual es participa, i d'impuls de polítiques de desenvolupament econòmic i territorial entorn del patrimoni.

“Cal que els nous consistoris posin fil a l'agulla a la política cultural per assegurar el manteniment d'uns serveis públics de cultura que garanteixin l'accés de tota la ciutadania a la mateixa”

D'entre el treball que ens tocarà fer aquest nou mandat, també volem destacar -en particular- **el desenvolupament dels Consells de Cultura municipals** allà on sigui necessari. Després de la ponència d'en **Josep Mª Bricall**, encarregada pel President **Maragall**, de la llei que aprovà la creació del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts a iniciativa del Govern del President **Montilla** (Parlament, 13.05.2008), de les modificacions posteriors que la limitaren per part del Govern de CiU (Parlament, 21.12.2011), creiem que ara és l'hora de valorar el seu encaix a nivell municipal. Determinant les seves funcions i treball al voltant de 4 grans eixos que justifiquen la seva existència: assegurar una autonomia de la cultura respecte de les circumstàncies polítiques que envolten la realitat governamental i especialment la pressupostària; una centralitat de la cultura en el context global de la política; el des-

envolupament estructural de les polítiques culturals en termes socials i jurídics (mecenatge, bones pràctiques, transparència, etc.); i una objectivitat en aquells apartats de la gestió pública amb un alt contingut prescriptiu (ajudes als creadors, emèrits, etc.).

En definitiva, apostem pel nou mandat municipal que hem endegat, per les polítiques culturals, **com a vector d'accés a la cultura de proximitat per a tothom**, però també com a factor de desenvolupament econòmic i, per tant, com una de les palanques **per combatre els efectes de la crisi i crear ocupació a les ciutats i pobles de Catalunya.**

Antoni Fogué és secretari de Política Municipal del PSC.

Joan Francesc Marco és secretari de Cultura del PSC.

Podeu llegir el número 16 de la revista de Cultura del PSC, dedicada íntegrament a una mirada monogràfica a la cultura municipal, tal vegada com ho van ser aquelles jornades dels anys 80 i que van acabar-se anomenant **CURTÓ**.

Per què necessitem la Margot Rivière?

Xavier Vidal-Folch

Quan el calendari marca 100 dies des que ens va deixar la Margot Rivière, des del periodisme la necessitem més que mai. Perquè avui declina el compromís cívic insubornable que ella va practi-

car, indesmaïable. En moments difícils de l'ofici, quan la dictadura i els primer anys de la Transició (que, contra el que es diu ara, no van ser una bassa d'oli) sempre s'havia d'acudir a la Margot. Ella era l'excepció, no l'única, però una de les poques úniques dones en prendre responsabilitats col·lectives: en l'Associació de la Premsa, en les campanyes per la llibertat d'expressió, en la defensa del (també enyorat) Xavier Vinader. Sense la seva tossuderia amable i precursora, fóra inimaginable que en els darrers anys diverses dones s'enlairaessin al capdavant del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

La necessitem perquè ara que impera als medis la retòrica nacional buida, sovint unanimitista i tantes vegades excloent, la Margot va fer més coses pel país i la seva llengua que molts que s'omplen la boca de Pàtria. Quan, com a delegada d'EFE a Catalunya (1988-1992) crea el servei de notícies en català, simbolitza que un cop més les grans fites culturals (i altres) de Catalunya venen induïdes més que des de l'àmbit nacionalis-

ta, pel progressista: del Liceu al MACBA, del Teatre Lliure a la Miró, de Miramar a la Rosa Sensat.

Necessitem a la Margot perquè ella ha fet bandera de la independència periodística no neutral. Ha estat còmplice però també factor d'incomoditat per als seus amics de les esquerres moderades. Ha mantingut criteri propi quan la norma era assumir cegament l'aliè: l'impropi. I sovint a contracorrent, el que ara és insòlit a moltes de les grans tribunes catalanes, més enderiades amb una redempció nacional inconcreta que amb plantejar-se el per què i el com de cada cosa. Ha descobert nous valors, ha donat suport a veus inèdites, ha servit als cadells de l'ofici com una companya, mai com una matrona. Ha sabut preguntar. I en preguntar i preguntar-se, ser lliure.

Xavier Vidal-Folch és periodista.

Canviar els horaris per viure millor

Sara Berbel

@saraberbels

Fa més de 15 anys que s'acumulen els estudis a Catalunya que mostren l'impacte negatiu que l'actual organització del temps té sobre les persones. Van ser recerques impulsades pels Ajuntaments progressistes a demanda dels moviments de dones, que posaven en el centre de la desigualtat l'asimètrica distribució de temps entre dones i homes.

Amb el temps s'ha demostrat que la desigualtat de gènere és un dels eixos fonamentals a tenir en compte, sens dubte, però també

ho és la desigualtat segons classe social, ja que l'ús i gaudi del temps és molt diferent segons el nivell socioeconòmic i les conseqüències són força impactants.

Algunes de les dades més interessants són les que ens comparen amb Europa, ja que som l'únic país que manté una hora de dinar i una de sopar dues hores més tard que la mitjana europea. Aquesta diferència, que sembla banal a primera vista, provoca en realitat conseqüències greus en la salut, en l'educació, en la productivitat i fins i tot en la participació democràtica. Les persones del nostre país dormen una hora menys de mitjana que la resta d'europaus però el cas més greu se l'emporten les dones, que són les que menys dormen i les que puntuen més alt en ansietat i estrès. Si a sobre es tracta de dones de classe baixa o mares soles responsables de fa-

mílies monoparentals, llavors la distància encara és més gran.

Respecte a nens i adolescents, la manca de son influeix en el rendiment escolar i en el seu comportament quotidià, i s'ha demostrat que més del 60% de nens i nenes al nostre país pateixen somnolència durant les classes. Aquest és un factor que contribueix a l'e-

vat nivell de fracàs escolar i que quasi mai es té en compte.

D'altra banda, al nostre país es treballa 300 hores anuals més a l'any que a Alemanya i 200 més que a Dinamarca però, en canvi, estem a la cua en productivitat. És a dir, no cal treballar tantes hores si no som capaços de treballar millor. Les mesures de flexibilitat a favor de les persones treballadores, el teletreball o compactacions de jornada encara no han arribat a la majoria d'empreses del nostre país.

I si no hi ha temps per a la vida familiar, l'oci o per dormir, com trobarem temps per participar en activitats voluntàries, culturals o polítiques? Un cop més, som el país amb menor participació ciutadana.

Amb totes aquestes dades a la mà, un grup de persones des de la societat civil va crear al gener de 2014 la Iniciativa per a la Reforma Horària que té com a objectiu adaptar els horaris catalans als europeus. Aquest grup, liderat pel seu promotor, Fabian Mohedano, ha assessorat al govern en aquesta matèria i ha impulsat diverses comissions i grups de treball (fins i tot al Parlament de Catalunya) amb un gran consens. Esperem que l'any 2016 sigui el darrer de la iniciativa en el que s'aconsegueixi arribar a un "moment 0" (idealment el 13 de setembre, amb la tornada a les escoles) on una sèrie de canvis globals i holístics condueixin a una organització més sostenible i harmònica del temps de vida.

Sara Berbel és directora d'Empowerment Hub.
www.empowermenthub.org

ESCOLA DE FORMACIÓ

XAVIERsoto INFORMA

Felicitats a tots els i les nostres alumnes, avui regidors i regidores

Tancat el cicle del 24M, amb la constitució dels plens municipals el passat 13 de juny, fem un breu balanç de l'impacte de la nostra aportació com a Escola de Formació en aquest procés. Des de 2008, l'Escola Xavier Soto ofereix una Diplomatura i un Màster de Comunicació i Lideratge Polític i Social, en conveni amb la Fundació Rafael Campalans i la Universitat Autònoma de Barcelona. Més de 50 regidors i regidores electes en les passades eleccions del 24 de Maig, de 40 ajuntaments, i 9 alcaldes i alcaldesses, han cursat aquests estudis i s'han titulat amb nosaltres. De la mateixa forma, hem donat recolzament personalitzat a 16 caps de llista, durant centenars d'hores de coaching. A tots ells, moltissi-

mes felicitats i molta sort, alhora que us recordem que una de les millors fortaleces d'aquesta xarxa, és aprofitar la interacció i el coneixement acumulat que us brinden els més de 300 ex-alumnes. ¡BONA FEINA!

Els ajuntaments són:

Badalona · Sabadell · Ripollet · Cerdanyola · Sentmenat · Palau-Solità i Plegamans · Badia del Vallès · Terrassa · Rubí · Sant Cugat del Vallès · Cornellà · Corbera · Vallirana · El Prat de Llobregat · Sant Joan Despí · Pallejà · Sant Vicenç dels Horts · Vallirana · Sitges · Vilanova del Camí · Masquefa · Santa Margarida de Montbui · Centelles · Berga · La Garriga · Mollet del Vallès · Sant Adrià de Besòs · Premià de Mar · Pineda de Mar · Caldes d'Estrac · Alella · Palafròls · Sant Vicenç de Montalt · Sant Pere de Ribes · Tarragona · Albinyana · Arboç · Valls · Lleida · Bossòst · Maó.

9 dels nous alcaldes i alcaldesses són:

- David Bote, de MATARÓ
- Abigail Garrido, de SANT PERE DE RIBES
- Amadeu Marquès, de BOSSÒST
- Ana Mª Martínez, de RUBÍ
- Eva Mª Martínez, de VALLIRANA
- Fran Morancho de MONTROIG DEL CAMP
- Esther Pujol, de TIANA
- Oscar Sierra, de LA LLAGOSTA
- Marta Verdejo, d'OLIVELLA

Obert el termini de pre-inscripció a la Diplomatura de Comunicació i Lideratge Polític i Social per al curs 2015-2016 (9a. edició)

Des del 15 d'abril i fins al 15 de juliol, resta obert el termini de pre-inscripció a la Diplomatura de Comunicació i Lideratge Polític i Social, que s'imparteix en la UAB. La matriculació és lliure i el seu import és de 1.680€ (més 30€ de preinscripció UAB).

En cas de necessitar ajudes, poden sol·licitar-se a la Federació corresponent, on disposen d'un nombre limitat de subvencions.

El curs començarà a el dia 9 d'octubre, i finalitzarà el 29 de maig de 2016.

Podeu demanar més informació trucant al 93 4742430,

a l'adreça-e: comunicacio.lideratgpolitica@gmail.com

o la trobareu a:

<http://escolaxaviersoto.socialistes.cat/noticia/nova-edicio-2015-2016-diplomatura-de-postgrau-en-comunicacio-i-lideratge-politic-1>

Cursos de Política Municipal per a noves regidores i nous regidors

Amb la finalitat d'ajudar als nous càrrecs electes, des de l'Escola s'estan programant cursos de Política Municipal, focalitzats per àrees de responsabilitat.

S'impartirà al propi territori, a raó de un curs per comarca.

Preguem als regidors i regidores experts que vulguin ajudar-nos a impartir matèria, que es posin en contacte mitjançant el següent email:

direccio@escolaxaviersoto.org

Inici dels cursos, 1 d'octubre de 2015.

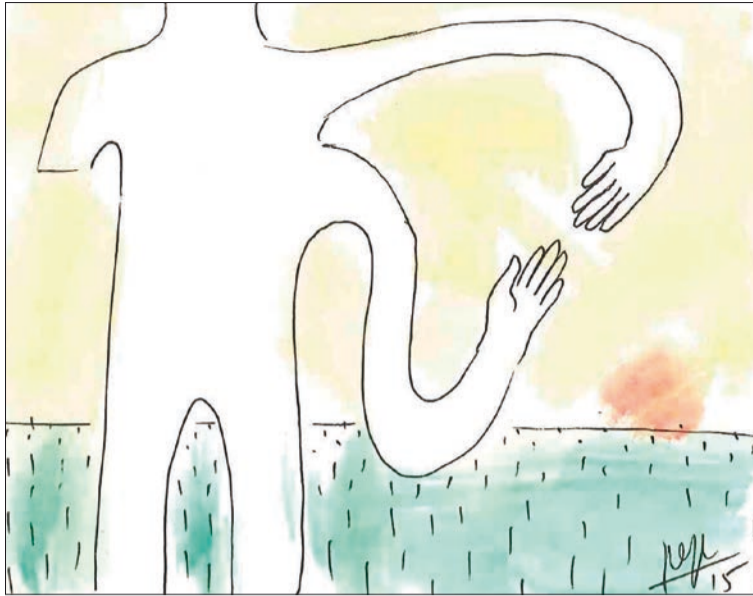
Curs d'Orientació Ideològica i Fonaments del Socialisme

Aprofitant un petit parèntesi entre campanyes electorals, durant tots els dimarts del mes de juliol (dies 7, 14, 21 i 28), de 18 a 20 hores, s'impartirà un curs de fonamentació ideològica sobre els principis, valors, història, cultura de l'organització i discurs programàtic del Socialisme. Els conductors del curs són:

- **Luis Miguel Guerra**, historiador i secretari d'Organització de Nou Barris.
- **Xavier Marín**, màster en Polítiques Públiques i director de l'Escola Xavier Soto
- **Carles Martí**, llicenciat en Filosofia, senador i secretari d'Anàlisi i Formació Partit dels Socialistes de Catalunya

El curs és gratuït. **Inscripcions a:**

administracio@escolaxaviersoto.org

© Pep Llopart

La urgencia de invertir en infancia

España y Cataluña tienen unas de las tasas de pobreza infantil más altas de la Unión Europea (UE). Mientras ésta destina un 2,2% de su PIB como media a políticas de infancia y familia, en España la cifra se sitúa en el 1,4% y en Cataluña, en el 0,9%. Ha sido así en tiempos de crisis y de prosperidad.

Es por eso que desde la **FEDAIA (Federació d'Entitats d'Atenció i d'Educació a la Infància i l'Adolescència)** están impulsando durante este año 2015 una campaña para sensibilizar a la sociedad sobre la importancia de incrementar la inversión en infancia. Desde FEDAIA están convencidos que solo a través de unas políticas públicas garantizadas que se financien con los impuestos de todos conseguiremos el objetivo de avanzar en el bienestar de la infancia.

En las pasadas elecciones municipales impulsaron el hashtag **#lainfancianopotesperar** con la finalidad de concienciar a los alcaldables sobre el importante papel que juegan las políticas de proximidad en la prevención y solución de los problemas que afectan a la infancia más vulnerable de nuestro país. Quisieron así hacer patente que los niños no pueden seguir siendo los grandes olvidados.

Harán lo mismo en las elecciones autonómicas y generales en las que pedirán a los candidatos que se comprometan a avanzar en la homologación de la inversión en políticas de infancia y familia a la media de la UE y en convertir el bienestar de nuestros niños en un eje vertebrador de todas las políticas públicas.

Desde el **Endavant!** compartimos su necesidad de desplegar políticas de atención a la infancia coordinadas en todos los territorios dotadas de partidas presupuestarias suficientes para cubrir las necesidades. Y avanzar en transparencia para que los ciudadanos conozcan las inversiones que se hacen en esta materia y su eficacia. Nos sumamos también a su afirmación: *“Los niños tienen solamente una oportunidad para crecer y desarrollarse y son un capital humano que no podemos dilapidar”*.

LES PIULADES DEL MES

Alex Saez @alexsaez • 1 de juliol

El default de Grecia es una pésima noticia se mire por dónde se mire y muy especialmente para la idea de una Europa fuerte políticamente

Esther Niubó @eniubo • 1 de juliol

Més que parlar de llistes, els @socialistes_cat parlem de polítiques, prioritats i de programa x un govern de progrés

Pedro Sánchez @sanchezcastejon • 30 de juny

La #LeyMordaza durará lo mismo que el Ejecutivo de Rajoy. En cuanto lleguemos al gobierno será derogada

Montserrat Capdevila @montsect • 30 de juny

Molt bona notícia, després de molt lluitar: “Alstom té previst deixar d'aplicar l'ERO temporal a Santa Perpètua”

Francina Armengol @F_Armengol • 30 de juny

Amb molta emoció i il·lusió x convertir-me en la presidenta d tots i totes. Em deixaré la pell x aquesta terra FAS

Francesc Vallès @frvalles • 30 de juny

Todos los partidos recurrimos la prisión permanente ante el TC. Unidad frente a la obsesión del PP por el recorte de libertades. @gpscongreso

Dani Gutiérrez @daniguties • 30 de juny

Moltes gràcies pels 239 avals! Seguirem treballant x futur de @socialistes_cat #PrimariesPSC #Imagina Gràcies equip!

Carme Chacón @carmechacon • 30 de juny

Company@s @socialistes_cat, gràcies! Catalunya+Espanya tenim 1 gran oportunitat al Novembre.Junts assolirem el canvi!

Miquel Iceta @miqueliceta • 30 de juny

He lliurat a l'Autoritat Electoral del PSC 2.364 avals de companys/es del partit que m'han fet confiança com a candidat. Moltes gràcies!

Socialistes (PSC) @socialistes_cat • 30 de juny

Agraïm les mostres de condol que hem rebut per la mort del company Raimon Martínez Fraile.

Javi López @fjavilopez • 29 de juny

Europa es juga la seva identitat en la resolució de la crisi grega. Així de clar. Caminem al tall de la navalla.

Joan Callau @JCallauBartoli • 29 de juny

Durant el Primer Trimestre 2015 a través del Programa ALIMENTS SOLIDARIS, s'ha ajudat a 200 famílies @AjSantAdria @Serveisocialsab.

Ximo Puig @ximopuig • 25 de juny

Ser President dels valencians és el major honor i la més gran responsabilitat. Ho assumeix amb immensa gratitud, amb humilitat i lleialtat.

EL TEU ESPAI

Yo soy socialista desde adolescente, casi sin saberlo. Tanto era así que con menos de 20 años me enrolé en un partido que llevaba la “s” de socialista, junto a la “u” de unificado. Me fui antes de que me echaran. Y con menos de 20 años también, tropecé con la Unión Sindical Obrera (USO) y con su Carta Fundacional, que situaba –y sitúa– un horizonte ideal, la Democracia Socialista, que considero hoy más urgente y viable que nunca. De aquel tropezón en la USO no me repuse nunca. Han sido casi 50 años dando tumbos por Catalunya, por España, por Europa, por América Latina, por el mundo ... para volver al punto de partida camino ya del último viaje. Y decidí afiliarme al PSC porque mi cuñado Germán es una buena persona, porque Iceta me parece un buen tipo, inteligente y honesto, porque me indignó lo que hicieron contra el PSC los “escisionistas de lujo”, porque en el MSC (Movimnet Socialista de Catalunya) de mis orígenes en la USO había gente buena y amiga como Reventós y Obiols. Con apenas unos meses de afiliado, no seré yo quien le diga al PSC qué debe hacer. Le solicito, eso sí, que no ceje nunca en ese horizonte ideal de la Democracia Socialista con el instrumental de la Solidaridad y el Federalismo.

Manuel Zaguirre • Barcelona

L'APUNT

- ✓ **Miquel Iceta:** “El 27S està en joc si perdem quatre anys més o els utilitzem per cercar solucions justes i acordades”
- ✓ **Maurici Lucena:** “S’ha produït un nyap descomunal en la major venda de patrimoni públic que s’ha fet mai a Catalunya” respecte a la sentència sobre d’ATLL
- ✓ **Esther Niubó:** “Som plenament conscients de la necessitat de sumar forces, de sumar complicitats per fer possible una alternativa real i de progrés a Catalunya”
- ✓ **Núria Segú:** “Els socialistes reivindicuem la necessitat de reformar el sistema sanitari, garantir els drets de la ciutadania i reduir les desigualtats en salut”
- ✓ **Montserrat Capdevila:** “La nova llei del Servei d’Ocupació no servirà perquè més catalans i catalanes trobin feina”

LA FOTO

Fes la teva aportació al projecte de programa socialista de cara a les eleccions al Parlament de Catalunya del proper 27 de setembre de 2015 a

programaelectoral@socialistes.cat

el nostre compromís

Endavant!

www.endavant.info
Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
Carrer Nicaragua 75-77 - 08029 Barcelona
Imprimeix: Imprintsa · DL: B-764-987
f Endavant · @_Endavant

Director:
Eduard Rivas

Cap de redacció:
Kiko de la Torre

Disseny: Departament de Disseny i Edicions del PSC

Consell de Redacció:
Aroa Arauzo, Meritxell Batet, Laia Bonet, Enric Casas, Jordi Font, Pol Gibert, Mònica Lafuente, David Lizoain, Javi Lopez, Joan Francesc Marco, Esther Niubó, Germán Rodríguez, Xavier Sabaté, Francesc Trillas.

Han col·laborat en aquest número: Núria Segú, Imma Moraleda, Germán Rodríguez, Aroa Arauzo, Joan Francesc Marco, Antoni Fogué, Xavier Vidal-Folch, Sara Berbel, Pep Llopart, Pepa Álvarez.
Contacte: info@endavant.info